

3. postna nedelja A

*Gospod, daj mi žive vode,
da ne bom žejna. (prim. Jn 4,15)*

Prvo berilo

2 Mojzes 17,3-7

Tiste dni je bilo ljudstvo v puščavi žejno in je tako godrnjalo zoper Mojzesa: "Zakaj si nas izpeljal iz Egipta, da z žejo pomoriš nas, naše otroke in našo živino?" In Mojzes je vpil h Gospodu ter rekel: "Kaj naj storim s tem ljudstvom? Še malo in kamnáli me bodo." Gospod je rekel Mojzesu: "Pojdi pred ljudstvom in vzemi s seboj nekaj Izraelovih starešin! Tudi palico, s katero si udaril Nil, vzemi v roko in pojdi! Glej, stal bom pred teboj tam na skali na Hórebu. Udari po skali in iz nje bo pritekla voda, da bo ljudstvo môglo piti!" Mojzes je stóril tako pred očmi Izraelovih starešin. In dal je temu kraju ime Masa in Meríba, ker so se Izraelovi sinovi prepirali in preizkušali Gospoda ter rekli: "Ali je Gospod med nami ali ne?"

Drugo berilo

Rimljanom 5,1-2.5-8

Bratje in sestre, ker smo opravičeni iz vere, živímo v miru z Bogom po našem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem se nam je tudi po veri odprl dostop v to milost, v kateri stojimo in se ponášamo z upanjem na Božjo slavo. Upanje pa ne osramotí, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan. Kajti ko smo bili še slabotni, je Kristus v času, ki je bil za to določen, umrl za brezbožne. Težko namreč, da bi kdo umiral za pravičnega: morda bi si kdo še upal umreti za dobrotnika. Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.

Evangelij

Janez 4,5-15.19-26.39.40-42

Tisti čas je Jezus prišel v samarijsko mesto, imenovano Sihár, blizu posesti, ki jo je Jakob dal svojemu sinu Jožefu. Tam je bil Jakobov studenec. Jezus je bil utrujen od poti in je kar sédel k studencu. Bilo je okrog šeste ure. Tedaj je prišla žena iz Samarije, da bi zajela vode. Jezus ji je rekel: "Daj mi piti!" Njegovi učenci so namreč odšli v mesto, da bi nakupili hrano. Samarijanka mu je tedaj rekla: "Kako vendar ti, ki si Jud, prosiš mene, Samarijanko, naj ti dam piti?" (Judje namreč nočejo imeti stika s Samarijáni.) Jezus ji je odgovóril in rekel: "Če bi poznala Božji dar in če bi vedela, kdo je, ki ti pravi: 'Daj mi piti', bi ga ti prosila in dal bi ti žive vode." Žena mu je rekla: "Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok. Od kod imaš torej živo vodo? Si mar ti večji kakor naš oče Jakob, ki nam je dal ta vodnjak in je iz njega pil on sam, njegovi sinovi in njegova živina?" Jezus je odvrnil in ji rekel: "Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen. Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, ki mu jo bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje."

Žena mu je rekla: "Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna in ne bom hodila sem zajemat. Vidim, da si prerok. Naši očetje so častili Boga na tej gori, vi pa pravite, da je kraj, kjer ga je treba častiti, v Jeruzalemu." Jezus ji je rekel: "Veruj mi, žena, da pride ura, ko ne boste častili Očeta ne na tej gori ne v Jeruzalemu. Vi častite, česar ne poznate, mi pa častimo, kar poznamo, kajti odrešenje prihaja od Judov. Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici. Prav takih častilcev si namreč želi Oče. Bog je duh, in tisti, ki ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici." Žena mu je dejala: "Vem, da pride Mesija (kar pomeni Maziljenec). Ko pride, nam bo vse oznanil." Jezus ji je rekel: "Jaz sem, ki govorim s teboj." Veliko Samarijánov iz tistega mesta je začelo verovati vanj. Ko so prišli k njemu, so ga prosili, naj ostane pri njih; in ostal je tam dva dni. Zaradi njegove besede jih je še veliko več začelo verovati. Ženi pa so govorili: "Ne verjamemo več zaradi tvojega pripovedovanja, kajti sami smo slišali in vemo, da je on resnično odrešenik sveta."

V razmislek

Vsak od nas pozna izkušnjo – z navdušenjem se odpravimo nasproti novim ciljem, vložimo vso našo energijo in vztrajnost, da bi jih dosegli. In potem se pojavijo na poti nepričakovane prepreke, odseki poti so videti daljši kot smo pričakovali, iskati moramo obvoze, ker ne moremo nadaljevati po poti, vse bolj pogosto imamo občutek, da se ne moremo premakniti iz točke, temveč da ponovno stojimo na izhodišču. Najkasneje takrat se pojavi vsaj nezadovoljstvo, večinoma pa pritoževanje, celo jeza, agresija ali celo depresija. Da se pojavi v takšnih težkih trenutkih želja po vrnitvi k prejšnjemu, verjetno slabšemu, mogoče celo obremenjujočemu, vendar vsaj predvidljivemu izhodiščnemu stanju, ni presenetljivo. V obdobju med začetnim navdušenjem in doseganjem obljubljenega cilja, ko so v teku resnično trajni procesi spreminjanja, se skoraj vedno pojavi težko obdobje žeje. Žeja je v dobesednem in prenesenem pomenu prispodoba za zavedanje, da nam na naši poti primanjkuje nekaj bistvenega za življenje. Neizpolnjene, drugič nezadovoljene potrebe nas prisilijo, da vzdržimo in ne izgubimo izpred oči glavne osvobajajoče poti in z njo povezanih obljub, navkljub vsem preprekam in pomanjkanjem. Pogosto ne moremo storiti dejansko ničesar drugega, kot da se zavemo teh potreb. Ostaja pa izziv, da kljub vsemu nadaljujemo s potovanjem po puščavi našega življenja in da s potrpežljivostjo in vztrajnostjo prepoznamo tiste kamne, iz katerih lahko pridobimo za življenje potrebno vodo.

Verjetno je tudi Samarijanka, ki je srečala Jezusa pri Jakobovem vodnjaku, poznala obdobje žeje in potovanja po puščavi. Iz njenega odziva lahko zaključimo, da je pripadala tistim ljudem, ki so ohranili pozornost za kamne, iz katerih lahko pridobimo vodo za svoje življenje. Takoj je prepoznala priložnost, ki se je tisti dan nepričakovano pojavila v njenem življenju, da lahko poteši svojo žejo po večnem življenju, po življenju polnem blagoslova, svobode in izpolnjenosti.

Včasih so tudi naše življenjske poti skrivnostne... Tam kjer bi najmanj pričakovali, obstajajo naključja, ki se kasneje pokažejo kot kamni, iz katerih lahko pridobimo za življenje potrebno vodo, kot odločitve, ki spremenijo življenje. Na takšnih križpotjih se lahko pojavi priložnost, da se povsem na novo, povsem nepričakovano orientiramo.

Sami sicer lahko izbiramo pot, po kateri gremo, ne moremo pa napovedati ljudi in dogodkov, ki jih srečamo na poti. In tudi prav je tako, kajti to nam daje priložnost, da ostanemo budni in odprti za nepričakovano, za srečanja in presenečenja, ki oblikujejo naša življenja in nas odrešujejo. Da ostanemo budni in odprti za srečanja in presenečenja, ki ima življenje pripravljene za nas in ki nas kličejo: "Postani to, kar si že od samega začetka bil!" To je voda življenja!

3. postna nedelja A

*Gospod, daj mi žive vode,
da ne bom žejna. (prim. Jn 4,15)*

Prvo berilo

2 Mojzes 17,3-7

Tiste dni je bilo ljudstvo v puščavi žejno in je tako godrnjalo zoper Mojzesa: "Zakaj si nas izpeljal iz Egipta, da z žejo pomoriš nas, naše otroke in našo živino?" In Mojzes je vpil h Gospodu ter rekel: "Kaj naj storim s tem ljudstvom? Še malo in kamnáli me bodo." Gospod je rekel Mojzesu: "Pojdi pred ljudstvom in vzemi s seboj nekaj Izraelovih starešin! Tudi palico, s kalero si udaril Nil, vzemi v roko in pojdi! Glej, stal bom pred teboj tam na skali na Hórebu. Udari po skali in iz nje bo pritekla voda, da bo ljudstvo móglo piti!" Mojzes je stóril tako pred očmi Izraelovih starešin. In dal je temu kraju ime Masa in Meríba, ker so se Izraelovi sinovi prepirali in preizkušali Gospoda ter rekli: "Ali je Gospod med nami ali ne?"

Drugo berilo

Rimljanom 5,1-2.5-8

Bratje in sestre, ker smo opravičeni iz vere, živímo v miru z Bogom po našem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem se nam je tudi po veri odprl dostop v to milost, v kateri stojimo in se ponašamo z upanjem na Božjo slavo. Upanje pa ne osramotí, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan. Kajti ko smo bili še slabotni, je Kristus v času, ki je bil za to določen, umrl za brezbožne. Težkó namreč, da bi kdo umiral za pravičnega: morda bi si kdo še upal umreti za dobrotnika. Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.

Evangelij

Janez 4,5-42

Tisti čas je Jezus prišel v samarijsko mesto, imenovano Sihár, blizu posesti, ki jo je Jakob dal svojemu sinu Jožefu. Tam je bil Jakobov studenec. Jezus je bil utrujen od poti in je kar sédel k studencu. Bilo je okrog šeste ure.

Tedaj je prišla žena iz Samarije, da bi zajela vode. Jezus ji je rekel: "Daj mi piti!" Njegovi učenci so namreč odšli v mesto, da bi nakupili hrano. Samarijanka mu je tedaj rekla: "Kako vendar ti, ki si Jud, prosiš mene, Samarijanko, naj ti dam piti?" (Judje namreč nočejo imeti stika s Samarijáni.) Jezus ji je odgovóril in rekel: "Če bi poznala Božji dar in če bi vedela, kdo je, ki ti pravi: 'Daj mi piti', bi ga ti prosila in dal bi ti žive vode." Žena mu je rekla: "Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok. Od kod imaš torej živo vodo? Si mar ti večji kakor naš oče Jakob, ki nam je dal ta vodnjak in je iz njega pil on sam, njegovi sinovi in njegova živina?" Jezus je odvrnil in ji rekel: "Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen. Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, ki mu jo bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje." Žena mu je rekla: "Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna in ne bom hodila sem zajemat." Rekel ji je: "Pojdi in pokličí svojega moža in pridi sem!" Žena je odgovorila in mu rekla: "Nimam moža." Jezus ji je rekel: "Dobro si rekla: 'Nimam moža'; kajti pet mož si imela in ta, ki ga imaš zdaj, ni tvoj mož. To si prav povedala."

Žena mu je dejala: "Gospod, vidim, da si prerok. Naši očetje so častili Boga na tej gori, vi pa pravite, da je kraj, kjer ga je treba častiti, v Jeruzalemu." Jezus ji je rekel: "Veruj mi, žena, da pride

ura, ko ne boste častili Očeta ne na tej gori ne v Jeruzalemu. Vi častite, česar ne poznate, mi pa častimo, kar poznamo, kajti odrešenje prihaja od Judov. Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici. Prav takih častilcev si namreč želi Oče. Bog je duh, in tisti, ki ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici." Žena mu je dejala: "Vem, da pride Mesija (kar pomeni Maziljenec). Ko pride, nam bo vse oznanil." Jezus ji je rekel: "Jaz sem, ki govorim s teboj." Medtem so prišli njegovi učenci in se čudili, da je govoril z žensko, vendar mu nobeden ni rekel: 'Kaj bi rad od nje?' ali 'Zakaj govoriš z njo?' Tedaj je žena odložila vrč, odšla v mesto in pripovedovala ljudem: "Pridite in pogledjte človeka, ki mi je povedal vse, kar sem storila. Kaj, če je on Mesija?" Odšli so iz mesta in se napotili k njemu. Medtem so ga učenci prosili in govorili: "Učitelj, jej!" On pa jim je rekel: "Jaz imam za jed hrano, ki je vi ne poznate." Učenci so tedaj govorili med seboj: "Mar mu je kdo prinesel jesti?" Jezus jim je rekel: "Moja hrana je, da uresničim voljo tistega, ki me je poslal, in dokončam njegovo delo. Ali ne pravite vi: 'Še štiri mesece in žetev bo tu.' Glejte, jaz pa vam pravim: Povzdignite oči in pogledjte polja, da so zrela za žetev. Žanjec prejema plačilo in spravlja pridelek za večno življenje, da se bosta skupaj veselila sejalec in žanjec. V tem je namreč resničen izrek, da 'eden seje, drugi žanje'. Poslal sem vas, da boste poželi, za kar se niste trudili. Drugi so se trudili, vi pa obirate sadove njihovega truda." Veliko Samarijancov iz tistega mesta je začelo verovati vanj zaradi žene, ki je pričevala: "Vse mi je povedal, kar sem storila." Ko so Samarijanci prišli k njemu, so ga prosili, naj ostane pri njih; in ostal je tam dva dni. Zaradi njegove besede jih je še veliko več začelo verovati. Ženi pa so govorili: "Ne verjamemo več zaradi tvojega pripovedovanja, kajti sami smo slišali in vemo, da je on resnično odrešenik sveta."

V razmislek

Vsak od nas pozna izkušnjo – z navdušenjem se odpravimo nasproti novim ciljem, vložimo vso našo energijo in vztrajnost, da bi jih dosegli. In potem se pojavijo na poti nepričakovane prepreke, odseki poti so videti daljši kot smo pričakovali, iskati moramo obvoze, ker ne moremo nadaljevati po poti, vse bolj pogosto imamo občutek, da se ne moremo premakniti iz točke, temveč da ponovno stojimo na izhodišču. Najkasneje takrat se pojavi vsaj nezadovoljstvo, večinoma pa pritoževanje, celo jeza, agresija ali celo depresija. Da se pojavi v takšnih težkih trenutkih želja po vrnitvi k prejšnjemu, verjetno slabšemu, mogoče celo obremenjujočemu, vendar vsaj predvidljivemu izhodiščnemu stanju, ni presenetljivo.

V obdobju med začetnim navdušenjem in doseganjem obljubljenega cilja, ki so v teku resnično trajni procesi spreminjanja, se skoraj vedno pojavi težko obdobje žeje. Žeja je v dobesednem in prenesenem pomenu prisposoba za zavedanje, da nam na naši poti primanjkuje nekaj bistvenega za življenje. Neizpolnjene, drugič nezadovoljene potrebe nas prisilijo, da vzdržimo in ne izgubimo izpred oči glavne osvobajajoče poti in z njo povezanih obljub, navkljub vsem preprekam in pomanjkanjem.

Pogosto ne moremo storiti dejansko ničesar drugega, kot da se zavemo teh potreb. Ostaja pa izziv, da kljub vsemu nadaljujemo s potovanjem po puščavi našega življenja in da s potrpežljivostjo in vztrajnostjo prepoznamo tiste kamne, iz katerih lahko pridobimo za življenje potrebno vodo.

Verjetno je tudi Samarijanka, ki je srečala Jezusa pri Jakobovem vodnjaku, poznala obdobje žeje in potovanja po puščavi. Iz njenega odziva lahko zaključimo, da je pripadala tistim ljudem, ki so ohranili pozornost za kamne, iz katerih lahko pridobimo vodo za svoje življenje. Takoj je prepoznala priložnost, ki se je tisti dan nepričakovano pojavila v njenem življenju, da lahko poteši svojo žejo po večnem življenju, po življenju polnem blagoslova, svobode in izpolnjenosti.

Včasih so tudi naše življenjske poti skrivnostne... Tam kjer bi najmanj pričakovali, obstajajo naključja, ki se kasneje pokažejo kot kamni, iz katerih lahko pridobimo za življenje potrebno vodo, kot odločitve, ki spremenijo življenje. Na takšnih križpotjih se lahko pojavi priložnost, da se povsem na novo, povsem nepričakovano orientiramo.

Sami sicer lahko izbiramo pot, po kateri gremo, ne moremo pa napovedati ljudi in dogodkov, ki jih srečamo na poti. In tudi prav je tako, kajti to nam daje priložnost, da ostanemo budni in odprti za nepričakovano, za srečanja in presenečenja, ki oblikujejo naša življenja in nas odrešujejo. Da ostanemo budni in odprti za srečanja in presenečenja, ki ima življenje pripravljene za nas in ki nas kličejo: "Postani to, kar si že od samega začetka bil!" To je voda življenja!